

Bartlett, Andrew. Men and Women in Christ IVP

ஆண்ட்ரூ பார்ட்லெட் (Andrew Bartlett) KC இன்று முக்கியமாகச் சர்வதேச மத்தியஸ்தராகப் பணியாற்றுகிறார். கூர்மையான சிந்தனையாளரான அவர், புதிய ஏற்பாட்டிலும் முழு வேதாகமத்திலும் பெண்ணுக்கும் ஆணுக்கும் உரிய பங்கு என்ற தலைப்பை, எல்லா இறையியல் வாதங்களையும் கருத்தில் கொண்டு, முழுமையாக ஆராய்ந்து விரிவாகக் கையாண்டிருக்கிறார். அவர் இந்தத் தலைப்பைப் பாரபட்சமின்றி அணுக முயல்கிறார்; என் கருத்தில் அதில் அவர் வெற்றியும் பெற்றிருக்கிறார். வாதங்கள் வெறுமனே பலவீனமாகவோ நன்கு நிறுவப்படாதவையாகவோ இருக்கும் சில இடங்களில், அவர் சமத்துவவாதிகளின் நிலைப்பாட்டையும் விமர்சிக்கிறார் என்பதிலிருந்து இதை அறிந்துகொள்ளலாம். பார்ட்லெட் தாமே எழுதிய, முக்கிய அதிகாரங்களின் சுருக்கங்கள் இந்த ஆவணத்தில் உள்ளன.

ANDREW
BARTLETT

MEN
AND
WOMEN
IN
CHRIST

FRESH LIGHT FROM
THE BIBLICAL TEXTS

ஜெர்மன் மொழிபெயர்ப்பு: Hans-Jörg Ronsdorf; அக்டோபர் 2026-ல்
திருத்தப்பட்டது.

இந்த ஆவணம் ஆண்ட்ரூ பார்ட்லெட் அவர்களின் அனுமதியுடன் www.hans-joerg-ronsdorf.de என்ற இணையதளத்தில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

பரிசுத்த வேதாகமத்திற்கு இசைவாக, சபையின் ஆரோக்கியத்தை
ஆதரிப்பதற்குப் பெண்களும் சபையில் போதிக்கும் ஊழியங்களையும்

தலைமைத்துவ ஊழியங்களையும் ஏற்றுச் செய்ய வேண்டும் என்ற உறுதியான நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு.

25 மே 2025

அதிகாரம் 1-ன் சுருக்கம்: பாரம்பரியத்தை மறுபரிசீலனை செய்தல், ஒற்றுமையைத் தேடுதல்

1. சமத்துவவாதிகளுக்கும் நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களுக்கும் இடையிலான துவப்படுத்தும் பிளவினால் கிறிஸ்தவர்களின் ஒற்றுமை சேதமடைகிறது.
2. பெண்கள் இயல்பாகவே ஆண்களைவிடத் தாழ்ந்தவர்கள் என்று சொல்லும் பாரம்பரிய வேதாகம விளக்கம் நியாயமாகவே நிராகரிக்கப்பட்டுள்ளது; ஏனெனில் அது உண்மையான வேதப்பகுதியைவிட ஆணாதிக்கக் கலாச்சாரத்தின் மேலேயே அதிகம் அமைந்திருந்தது. இன்று சமத்துவவாதிகளும் நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களும் பெண்களையும் ஆண்களையும் இயல்பிலேயே சம மதிப்புள்ளவர்களாகக் கருதுகிறார்கள்; சமூகம் முழுவதிலும் பெண்கள் தலைமைப் பொறுப்புகளை ஏற்கலாம் என்பதையும் இப்போது ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் சபையிலும் திருமணத்திலும் ஆணின் தலைமைத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறார்கள்.
3. வேதாகமத்தின் உண்மையுள்ள விளக்கம், பாரம்பரியத்தைவிட வேதவாக்கியங்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கிறது; கலாச்சாரத்தைக் கவனிக்கிறது; சூழலுக்குள் மூல மொழிக்குத் திரும்பிச் செல்கிறது; முரணற்ற இசைவைத் தேடுகிறது; கிறிஸ்துவை மையமாகக் கொண்ட, வேத நியதி முழுவதையும் கருத்தில் கொள்ளும் அணுகுமுறையைப் பின்பற்றுகிறது; இவற்றை ஆவிக்குரிய திறந்த மனதோடும் நடைமுறை ஞானத்தோடும் செய்கிறது (பின்னிணைப்பு 1).
4. இந்த முறைகளைப் பயன்படுத்துவது இந்தப் புத்தகத்தின் முடிவுகளுக்கு வழிநடத்துகிறது: நிரப்புக் கோட்பாட்டு நிலைப்பாடும் சமத்துவ நிலைப்பாடும் ஒவ்வொன்றும் பகுதியளவு சரியானவை, பகுதியளவு தவறானவை.
5. இந்தக் கேள்விகளில் கிறிஸ்தவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் நெருங்கி வர முடிந்தால், அது கர்த்தருக்குப் பிரியமாயிருக்கும்; சூழப்படும் காயமும் நிறைந்த உலகில் உப்பாகவும் வெளிச்சமாகவும் இருக்கும் சபையின் ஊழியத்தையும் அது பலப்படுத்தும்.

அதிகாரம் 2-ன் சுருக்கம்: கணவனும் மனைவியும், ஆண்களும் பெண்களும்: 1 கொரிந்தியர் 7

1. 1 கொரிந்தியர் 7, புதிய ஏற்பாட்டில் திருமணத்தைப் பற்றிய மிக நீண்ட பகுதியாகத் தனித்து நிற்கிறது; புதிய ஏற்பாட்டில் கணவனுடைய அதிகாரத்தைப் பற்றிய ஒரே வெளிப்படையான குறிப்பும் அதில்தான் உள்ளது. ஆயினும் நிரப்புக் கோட்பாட்டு ஆய்வுகளில் இந்தப் பகுதி கவனிக்கப்படாமல் விடப்படுகிறது அல்லது குறைத்து மதிப்பிடப்படுகிறது.
2. பவுலின் உலகப் பார்வை கிறிஸ்துவை மையமாகக் கொண்டது. சிருஷ்டிப்பு அவர் பார்வையில் இருக்கிறது; ஆனால் மீட்டும் புதிய சிருஷ்டிப்புமே முன்னணியில் நிற்கின்றன. மேசியா வந்துவிட்டார், முடிவு கண்முன் இருக்கிறது என்பதைக் கருத்தில் கொண்டே அவர் திருமணத்தைப் பார்க்கிறார். இது விசுவாசிகளின் தற்போதைய வாழ்க்கைச் சூழ்நிலைகள் அனைத்தையும் சார்புடையவையாக்குகிறது; வரப்போவதோடு ஒப்பிடும்போது அவை முக்கியமற்றவையாகின்றன. இந்த வெளிச்சத்தில் அவர் மணமாகாத நிலையைப் பரிந்துரைக்கிறார்; திருமணத்தைப் பற்றி வியக்கத்தக்க அளவில் சம உரிமைப் பார்வையைக் கொண்டிருக்கிறார்.
3. 3-5 வசனங்களில் பவுல் போதிப்பதுபோல், கணவனுக்கும் மனைவிக்கும் சம அதிகாரம் உண்டு. ஒருதலைப்பட்சமான முடிவெடுத்தலை அவர் நிராகரிக்கிறார். மனைவியின் மேல் ஒருதலைப்பட்ச அதிகாரம் என்று புரிந்துகொள்ளப்படும் கணவனின் தலைமைத்துவம், அப்போஸ்தலனின் போதனைக்கு நேரடியாக முரண்படுகிறது.
4. கணவனுடைய ஒருதலைப்பட்ச அதிகாரத்திற்கு, தாம்பத்திய உறவுக்கும் இணைந்த ஜெபத்துக்கும் மட்டும் பொருந்தும் ஒரு சிறப்பு விதிவிலக்காக 3-5 வசனங்களைக் கருதுவது நியாயமல்ல.
5. 1-16, 25-28, 32-40 வசனங்களிலிருந்து அறிந்துகொள்ள முடிகிற அளவில், ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையிலான தனிப்பட்ட உறவுகளில் பவுல் முழுமையான சமத்துவத்தை எதிர்பார்க்கிறார். மனைவியின் மேல் கணவனுக்குப் படிநிலை சார்ந்த, ஒருதலைப்பட்ச அதிகாரம் உண்டு என்று பவுல் நம்பியிருந்தால், அவர் இந்த வார்த்தைகளை எழுதியது விளக்க முடியாததாகத் தோன்றும்.
6. பவுல் நவீன அர்த்தத்தில் ஒரு சமத்துவவாதி என்று இதற்குப் பொருள் இல்லை. திருமணத்தில் ஒவ்வொருவரும் தம் உரிமைகளை நிலைநாட்ட வேண்டும் என்று அவர் அழைக்கவில்லை; மாறாக, சம உரிமையுள்ள இரு துணைவர்களில் ஒவ்வொருவரும் மற்றவருக்குக் கீழ்ப்படிந்து

விட்டுக்கொடுக்க வேண்டும் என்று அழைக்கிறார் — ரோமர் 12:10;
கலாத்தியர் 5:13; பிலிப்பியர் 2:3 ஆகியவற்றுக்கு இசைவாக.

அதிகாரம் 3-ன் சுருக்கம்: படிநிலைகள், கீழ்ப்படிதல், அன்பு: கொலோசெயர் 3, எபேசியர் 5

1. கொலோசெயர் நிருபமும் எபேசியர் நிருபமும் ஏறக்குறைய ஒரே காலத்தில் எழுதப்பட்டன; ஒரு சபையிலிருந்து மற்றொரு சபைக்குக் கொடுத்தனுப்பப்படும்படி அவை நோக்கப்பட்டிருந்தன. ஆகவே அவற்றை ஒன்றாகச் சேர்த்துப் பார்ப்பது பொருத்தமானது.
2. படிநிலைகள் பொருத்தமாக இருக்கும்போது பவுல் அவற்றை நிராகரிப்பதில்லை.
3. “கீழ்ப்படிதல்” (*hupotassō*) என்ற சொல்லில், தகுதி நிலையில் வேறொருவருக்குக் கீழே நின்றல் என்ற கருத்து அடங்கியுள்ளது. ஆனால் மனைவிகள் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்ற பவுலின் அறிவுரை, தனியே எடுத்துக்கொண்டால், திருமணத்தில் ஒரு படிநிலையை முன்னனுமானிப்பதில்லை. கணவர்களுக்கு மனைவிகளின் மேல் அதிகாரம் இருப்பதால் மனைவிகள் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று அவர் கருதுகிறாரா, அல்லது கணவர்கள் தங்களுக்கு மேலே நிற்பவர்கள் போல மனைவிகள் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று கருதுகிறாரா என்பதை நாம் தீர்மானிக்க வேண்டும்.
4. கிறிஸ்தவ உறவுகளில் கீழ்ப்படிதல் என்பது இன்னொரு மனிதனுக்குக் கேள்வியின்றிக் கீழ்ப்படிவதைக் குறிக்காது. அநீதியான ஒன்றில் இன்னொரு மனிதனைப் பின்பற்ற வேண்டிய கிறிஸ்தவக் கடமை எதுவும் இல்லை.
5. முதலாம் நூற்றாண்டின் கலாச்சாரத்தில் திருமணம் குறித்து ஒரே சீரான பார்வை இருக்கவில்லை; ஆனால் வழக்கமாக, மனைவியின் மேல் கணவனுக்கு ஒருதலைப்பட்ச அதிகாரம் இருந்தது.
6. மனைவிகள் கீழ்ப்படிய வேண்டும், கணவர்கள் அன்புகூர வேண்டும் என்ற பவுலின் அறிவுரைகள் பகுதியளவு நடைமுறைக் கருத்துகளால் தீர்மானிக்கப்பட்டவை.
7. பிள்ளைகளின் மேல் பெற்றோருக்கு உள்ள அதிகாரத்தைப் பவுல் ஆதரிக்கிறார்; ஆனால் அடிமைகளின் மேல் அடிமை உடைமையாளர்களுக்கு உள்ள அதிகாரத்தை ஆதரிக்கவில்லை. வீட்டிலுள்ள மூன்று உறவுகளை (மனைவி கணவனோடு, பிள்ளை

தகப்பனோடு, அடிமை எஜமானோடு) ஒப்பிடுவது, மனைவியின் மேல் கணவனுக்குள்ள ஒருதலைப்பட்ச அதிகாரத்தைப் பவுல் அங்கீகரிக்கிறார் என்பதை நிரூபிப்பதில்லை.

அதிகாரம் 4-ன் சுருக்கம்: திருமணம் இரட்சகரைச் சித்தரிக்கிறது: எபேசியர் 5

1. புதிய சிருஷ்டிப்பு நிறைவடையும்போது இருக்கும் ஒரே திருமணம், கிறிஸ்துவுக்கும் அவருடைய ஜனங்களுக்கும் இடையிலான இணைப்பே. தற்போதைய யுகத்தில் திருமணத்தை இந்த யதார்த்தத்தைச் சுட்டிக்காட்டும் அடையாளமாகக் காண வேண்டும் என்று பவுல் எபேசியர் 5-ல் போதிக்கிறார். கணவனும் மனைவியும் ஒருவரோடொருவர் நடந்துகொள்ளும் விதம், கிறிஸ்துவைப் போன்ற வாழ்க்கை வாழ அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியால் நிரப்பப்படுவதிலிருந்து விளையும் காரியங்களின் ஒரு பகுதியாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும்.
2. கிறிஸ்து சபையோடு கொண்டுள்ள உறவையும், திருமணத்தில் கணவனின் அழைப்பையும் விவரிக்கப் பவுல் “தலை” என்ற உருவகத்தைப் பயன்படுத்துகிறார். கிரேக்க மொழியில் இது ஒரே ஒரு அர்த்தம் கொண்ட நிலையான உருவகமாக இருக்கவில்லை; ஆகவே அதன் அர்த்தம் சூழலிலிருந்து தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும். எபேசியர் 1:21-23-ல் முக்கியத்துவம் கிறிஸ்துவின் ஆளுகையின் மேல் இருக்கக்கூடும்; 4:13-16-ல் அவர் இரட்சகராயிருப்பதன் மேல் இருக்கக்கூடும். பவுல் இரண்டாவது அர்த்தத்தையே கணவனுக்குப் பொருத்துகிறார் என்பதை நான்கு அம்சங்கள் காட்டுகின்றன. அவை: (a) 5:23-ல் “சபைக்குத் தலை” என்பதும் “அவரே சரீரத்திற்கு இரட்சகர்” என்பதும் ஒன்றையொன்று விளக்கும் வகையில் அருகருகே நிற்பது; (b) 5:25-33-ல் பவுலிடம் காணப்படும் இரட்சகராயிருத்தல் என்ற கருப்பொருள்; (c) 5:31-32-ல் அவர் ஆதியாகமத்தைப் பயன்படுத்தும் விதம்; (d) 5:24-ன் முதல் சொல் (alla, “ஆனால்”) — கணவனைப் பவுல் ஆண்டவராகிய கிறிஸ்துவோடு அல்ல, இரட்சகராகிய கிறிஸ்துவோடு ஒப்பிடுகிறார் என்றால் மட்டுமே அது சூழலுக்குப் பொருத்தமாக விளக்கப்பட முடியும்.
3. தலை-சரீரம் என்ற உருவகத்திலிருந்தும் கிறிஸ்து-சபை ஒப்பீட்டிலிருந்தும் வெளிப்படும் கணவனின் தலைமையின் அர்த்தம் இதுவே: தன் மனைவியின் நன்மைக்காக அன்போடு தன்னைத் தியாகம் செய்யும் சிறப்புக் கடமை அவனுக்கு உண்டு. கணவன் ஏதாவது ஒரு கிரீடத்தை அணிந்திருப்பான் என்றால், அது ஒரு முள்முடியே.

4. மனைவிகள், தங்கள் கணவர்கள் தங்கள் எஜமான்கள் போல நடந்துகொள்ள வேண்டும். கணவர்கள் தங்கள் மனைவிகளின் எஜமான்கள் என்று இதற்குப் பொருள் இல்லை. மனைவி கீழ்ப்படிவதற்கான காரணங்களாகப் பவுல் கிறிஸ்துவின் முன்மாதிரியையும் அவர் மேலுள்ள பயபக்தியையும் (வச. 1-2, 21-22), தன்னைத் தியாகம் செய்து ஊழியம் செய்ய வேண்டிய கணவனின் பொறுப்பையும் (வச. 22-23) குறிப்பிடுகிறார். தேவனால் கொடுக்கப்பட்ட, கணவனின் ஒருதலைப்பட்ச அதிகாரத்தின் மேல் அமைந்த எந்தக் காரணத்தையும் அவர் குறிப்பிடவில்லை.
5. 21-ஆம் வசனத்தில் பவுல் கேட்கும் கீழ்ப்படிதல், விசுவாசிகள் ஒருவருக்கொருவர் மனப்பூர்வமாகச் செய்யும் ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிதல். தங்கள் மனைவிகள் தொடர்பாகக் கணவர்கள் இதிலிருந்து விலக்கப்படவில்லை.
6. மேலே விளக்கப்பட்ட வரையறுக்கப்பட்ட, சிறப்பான அர்த்தத்தில், கணவர்களின் பொறுப்புகளையும் மனைவிகளின் பொறுப்புகளையும் பவுல் வேறுபடுத்துகிறார். பொறுப்புகளுக்கு இடையிலான எந்தத் தெளிவான வேறுபாட்டையும் நிராகரிக்கும் சமத்துவப் பார்வை, பவுல் தலை-சரீரம் என்ற உருவகத்தையும் கிறிஸ்து-சபை ஒப்பீட்டையும் பயன்படுத்தும் விதத்தோடு இசைவாக இல்லை.
7. எபேசியர் 5-ன் மாதிரியின்படி வாழப்படும் திருமணங்கள், இயேசு கிறிஸ்துவின் தாழ்மையையும் தம் சபைக்காக அவர் கொண்டுள்ள தியாக அன்பையும் அற்புதமாக விளக்கிக் காட்ட முடியும்.
8. குடும்பத்தை இணைந்து வழிநடத்துவதைப் பவுல் எதிர்பார்ப்பதாகத் தெரிகிறது; குடும்பத்துக்கான பொறுப்பை ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையே எப்படிப் பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டும் என்று அவர் கட்டளையிடவில்லை.

அதிகாரம் 5-ன் சுருக்கம்: சிருஷ்டிப்பும் வாழ்வும்:

ஆதியாகமம் 1-3 மற்றும் அதற்கு அப்பால்

1. ஆணின் தலைமை அதிகாரத்தை ஆதரிக்கும் ஆதியாகமம் 1-3-ன் நிரப்புக் கோட்பாட்டு விளக்கத்திற்கு வேதாகம வசனங்களில் வெளிப்படையான ஆதாரம் இல்லை. அது, மிஞ்சிப்போனால் நிச்சயமற்றவை என்று சொல்லக்கூடிய ஊகங்களின் மேல் அமைந்திருக்கிறது. அவற்றில் எதுவும் வசனத்திலிருந்து கட்டாயமாகப் பின்தொடர்வதில்லை.
2. ஆணாக அல்லது பெண்ணாக இருப்பது சிருஷ்டிப்பினால் கொடுக்கப்பட்ட ஓர் உண்மை. ஆணுக்கு வலிமையான கூட்டாளியாக இருக்கும்படி

படைக்கப்பட்டவளாகப் பெண் சித்தரிக்கப்படுகிறாள். இது ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையிலான ஒரு தெளிவான வேறுபாட்டைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

3. ஆதியாகம வசனம் இந்த வேறுபாட்டை வரையறுப்பதோ விரித்துரைப்பதோ இல்லை. தலைமைத்துவத்தில் உள்ள பொறுப்புகளை வேறு வேதப்பகுதிகள் வெளிப்படுத்தக்கூடும் என்ற வாய்ப்பை அது திறந்தே வைக்கிறது. ஆனால் அது ஆணின் ஆளுகையை நிறுவுவதில்லை. ஆதியாகமம் 3:16-ல் விவரிக்கப்பட்டுள்ளபடி ஒரு மனிதன் தன் மனைவியை ஆளுவது, வீழ்ச்சியின் எதிர்மறையான விளைவாகச் சித்தரிக்கப்படுகிறது. அது வேண்டுமென்றே தொடரப்பட வேண்டியதோ இன்னும் வலுப்படுத்தப்பட வேண்டியதோ அல்ல.
4. கணவர்கள் தங்கள் மனைவிகளின் மேல் அதிகாரம் செலுத்த வேண்டும் என்று சொல்லும் எந்த வசனமும் பழைய ஏற்பாட்டில் இல்லை.
5. குடும்பத்தைப் பராமரிப்பதில் ஆண் பெண் பங்குகள் எப்படிப் பகிரப்பட வேண்டும் என்று வேதாகமம் ஒரு குறிப்பிட்ட முறையைக் கட்டளையிடுவதில்லை. நீதிமொழிகள் 31-ல் உள்ள குணசாலியான ஸ்திரீயின் விவரணம் — அவள் வருமானம் ஈட்டுகிறாள், வீட்டையும் நடத்துகிறாள் — ஒரு குறிப்பிட்ட வரலாற்று, கலாச்சாரச் சூழலில் ஒரு இலட்சியச் சித்திரத்தை வரைகிறது. மனிதர்களின் வாழ்க்கைச் சூழ்நிலைகளும் திறமைகளும் வரங்களும் வேறுபடுகின்றன. நீதிமொழிகள் 31-ஐக் கட்டுப்படுத்தும் விதிமுறையாகக் கருதுவது அந்த வசனத்தைத் தவறாகப் புரிந்துகொள்வதாகும்.
6. சிருஷ்டிப்பைப் பற்றிய போதனை கிறிஸ்தவத் திருமணம் பற்றிய கேள்விக்கு இறுதிப் பதிலைத் தர முடியாது; ஏனெனில் “வீழ்ச்சிக்கு முன் தேவன் ஆதி சிருஷ்டிப்பை எப்படி ஒழுங்குபடுத்தினார்?” என்ற கேள்வியைத் தாண்டி நாம் செல்ல வேண்டும்; “மீட்கப்பட்ட மனிதர்களைக் குறித்துத் தேவனுடைய நோக்கம் என்ன?” என்றும், “இந்த நோக்கத்தின் வெளிச்சத்தில் நாம் இப்போது எப்படி வாழ வேண்டும்?” என்றும் கேட்க வேண்டும்.
7. ஆதியாகமம் 2:24-ல் திருமணம் ஏற்படுத்தப்பட்டதற்கு ஆவிக்குரிய முக்கியத்துவம் உண்டு; ஏனெனில் அது கிறிஸ்துவம் அவருடைய சபையும் ஒன்றாக இணைவதை முன்னறிவிக்கிறது (எபேசியர் 5:31). ஆதியாகமம் 1-3-ன் நிரப்புக் கோட்பாட்டு விளக்கம் சரியாக இருந்தாலும்கூட, கிறிஸ்துவுக்குள் ஆண் பெண்ணை ஆள வேண்டும் என்று அதிலிருந்து பின்தொடராது. கிறிஸ்துவுக்குள் உள்ள மீட்பு விசுவாசிகளைப் புதிய

சிருஷ்டிப்புக்குள் முன்னோக்கி நடத்துகிறது; வீழ்ச்சிக்கு முந்தைய காலத்திற்குப் பின்னோக்கி அல்ல.

8. தேவனுடைய அங்கீகாரத்தோடு பெண்கள் தலைமை தாங்கிய பழைய ஏற்பாட்டு உதாரணங்கள், பெண்கள் ஒருபோதும் ஆண்களை வழிநடத்தவோ அவர்கள் மேல் அதிகாரம் செலுத்தவோ கூடாது என்ற ஒரு அடிப்படைக் கொள்கை இருக்கிறது என்பதோடு ஒத்துப்போக முடியாது.

அதிகாரம் 6-ன் சுருக்கம்: கீழ்ப்படிதலும் கனமும்: 1 பேதுரு

1. பேதுருவின் வாழ்க்கைப் பார்வை கிறிஸ்துவை மையமாகக் கொண்டது. நம்முடைய கர்த்தரின் தாழ்மையான அன்புக்கும் கீழ்ப்படிதலுக்குமான முன்மாதிரி 1 பேதுரு நிருபத்தில் தெளிவாக வெளிப்படுகிறது.
2. கிறிஸ்தவ விசுவாசிகள் மற்றவர்களுக்குக் கனம் செலுத்த வேண்டிய பல்வேறு சூழ்நிலைகளுக்கு — திருமணமும் அவற்றில் ஒன்று — இதை எப்படிப் பொருத்தலாம் என்று பேதுரு இதில் விவாதிக்கிறார்.
3. மனைவிகள் தங்கள் கணவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிவதற்குப் பேதுரு குறிப்பிடும் காரணங்களில் இவை அடங்கும்: (a) அவர்களை ஆதாயப்படுத்திக்கொள்ளுதல்; (b) சாந்தமுள்ள ஆவி தேவனுக்குப் பிரியமாயிருக்கிறது; (c) சாராளப் போன்ற முற்காலத்துப் பரிசுத்த ஸ்திரீகளின் முன்மாதிரி. சாதகமற்ற சூழ்நிலைகளில் தேவனுக்குக் — ஆகவே தன் கணவனுக்கும் — கீழ்ப்படிவதை அவள் அற்புதமாக உற்சாகமூட்டும் விதத்தில் விளக்கிக் காட்டுகிறாள் (3:1-6). மனைவிகளின் கீழ்ப்படிதலுக்குப் பேதுரு முன்வைக்கும் ஒப்புமைகள்: எல்லா விசுவாசிகளும் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்ற அழைப்பு (2:15-17), அநியாயக்கார எஜமான்களுக்கும் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று அடிமைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அறிவுரை (2:18-21), தமக்கு அநியாயமாகப் பாடுகளை உண்டாக்கியவர்களுக்குத் தம்மைக் கீழ்ப்படுத்திய கிறிஸ்துவின் முன்மாதிரி (2:21-24). தேவனுடைய திட்டம் கணவர்களைத் தங்கள் மனைவிகளின் மேல் ஒருதலைப்பட்ச அதிகாரமுள்ள நிலையில் வைத்திருக்கிறது என்பது அவருடைய காரணங்களில் இல்லை. அதை அவர் உண்மை என்று கருதியிருந்தால், அதைக் குறிப்பிடுவது மிக இயல்பான காரணமாக இருந்திருக்கும். தங்கள் மனைவிகளின் மேல் ஒருதலைப்பட்ச அதிகாரம் செலுத்தும்படி கணவர்களுக்குக் கட்டளையிடும் ஒரு வேதப்பகுதியும் வேதாகமத்தில் எங்கும் இல்லை.

4. கணவர்கள் “அப்படியே” சாந்தத்தோடு நடந்து, தங்கள் மனைவிகளுக்குக் கனம் செலுத்த வேண்டும் (3:7). இது ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிதலைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.
5. மெய்யான தேவனுடைய சுதந்தரர் என்று அழைக்கப்படுவதே சாத்தியமான மிக உயர்ந்த கனமுள்ள நிலை. ஆணும் பெண்ணும் சமமாக “ஜீவனாகிய கிருபையைச் சுதந்தரிக்கிறவர்கள்”. துல்லியமாக மொழிபெயர்த்து, கவனமாக வாசித்து, சரியாகப் புரிந்துகொண்டால், 1 பேதுரு 3:1-7 பெண்ணின் மேல் ஆணுக்கு ஒருதலைப்பட்ச அதிகாரம் உண்டு என்பதை ஆதரிப்பதில்லை.
6. ஆணாதிக்கக் கலாச்சாரம் 1 பேதுரு 3:1-7-ஐத் தவறாகப் பயன்படுத்தியுள்ளது. கணவர்கள் தங்கள் மனைவிகளைக் கட்டாயப்படுத்தக் கூடாது. குடும்ப வன்முறை இருக்கும் இடத்தில், அதை முடிவுக்குக் கொண்டுவர நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும்.
7. கிறிஸ்தவ உறவுகளில் ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிதல், பொருத்தமான தலைமைத்துவத்தோடு ஒத்துப்போகிறது. சபையில் கிறிஸ்தவத் தலைமைத்துவம் என்பது மற்ற மனிதர்கள் மேல் பலவந்தமாக நிர்ப்பந்தம் செலுத்துவது அல்ல. சபை ஒழுங்கு நடவடிக்கை தேவைப்படும் இடத்தில், பொருத்தமான மிகக் கடுமையான நடவடிக்கை சபையிலிருந்து விலக்குவதே — அதற்கு மேல் எதுவும் இல்லை.

அதிகாரம் 7-ன் சுருக்கம்: மறைக்கப்பட்ட அர்த்தங்களா? 1 கொரிந்தியர் 11

1. 1 கொரிந்தியர் 11:3 என்ற வசனம், ஜெபிப்பது, தீர்க்கதரிசனம் உரைப்பது பற்றிய பவுலின் விளக்கங்களுக்கு மேல் தலைப்பாக நிற்கும் ஒரு சட்டக வாக்கியம். அதுவே அவருடைய வாதத்தைத் தாங்குகிறது.
2. திரித்துவக் கோட்பாட்டின் நுட்பமான வேறுபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டுவதன் மூலம் பவுல் எதைக் கருதுகிறார் என்பதை நிச்சயமாகவோ நம்பத்தக்க விதத்திலோ தெளிவுபடுத்த முடியாது.
3. “மேலுள்ள அதிகாரம்”, “மூலம்” ஆகிய இரண்டும் **kephalē** (தலை) என்ற சொல்லின் சாத்தியமான உருவகப் பயன்பாடுகள் என்று சொல் ஆய்வுகள் காட்டுகின்றன. இந்த வசனத்தில் பவுல் எந்த அர்த்தத்தைக் கருதுகிறார் என்பதை மற்ற இடங்களிலுள்ள மொழிப் பயன்பாடு தீர்மானிக்க முடியாது. அதைச் சூழலை ஆராய்வதன் மூலமே கண்டறிய வேண்டும்.

4. பெண்களின் மேல் ஆண்களுக்குள்ள அதிகாரத்தையே பவுலின் அக்கறையாகக் காணும் படிநிலை விளக்கம் சரியானதாக இருக்க முடியாது; ஏனெனில் அது எட்டு அம்சங்களில் வசனத்திற்கு முரண்படுகிறது. குறிப்பாக முக்கியமானது: படிநிலை விளக்கத்தை ஏற்றால், பவுலின் சட்டக வாக்கியத்தின் பணியைப் புறக்கணிக்கவும், 10-ஆம் வசனத்தைத் தவறாக மொழிபெயர்க்கவும், பவுல் 11-ஆம் வசனத்தைத் தலைகீழாக எழுதினார் என்று அனுமானிக்கவும் வேண்டியதாகிறது.
5. தீர்மானகரமான கலாச்சாரச் சூழலில் பெண்களின் தலைமுடி வழக்கமாக வெளியே தெரிந்தது; முக்காட்டால் மறைக்கப்படவில்லை (ஒப்பிடுக: 1 தீமோத்தேயு 2:9; 1 பேதுரு 3:3). ஆனால் கொரிந்துவிலுள்ள புறஜாதி வழக்கங்கள், எதிர்பாலினத்தவரோடும் ஒரே பாலினத்தவரோடும் கனவீனமான பாலியல் நடத்தையை ஊக்குவித்தன; அது கொரிந்து சபைக்கு ஒரு பிரச்சினையாக இருந்தது. ஆண்களிடம் நீண்ட முடியும், பெண்களிடம் தலையின் மேல் உயர்த்திக் கட்டப்படாமல் தளர்வாகத் தொங்கும் நீண்ட முடியும் — இவை இரண்டும் அத்தகைய நடத்தைக்கு ஆயத்தமாயிருப்பதைக் குறித்தன.
6. இந்தப் பகுதி முக்காடுகளைப் பற்றியது என்று வாசிப்பதில் பல சிரமங்கள் உள்ளன. பவுல் தலைமுடியை எப்படி அணிவது என்பதைப் பற்றி எழுதுகிறார்; பெண்கள் முக்காடிடுவதைப் பற்றி அல்ல. சரியாக மொழிபெயர்த்தால், 2-16 வசனங்கள் முழுவதும் சிகை அலங்காரங்களைப் பற்றியே பேசுகின்றன; முக்காடுகளைப் பற்றி அல்ல.
7. NIV இந்தப் பகுதி முழுவதிலும் *anēr*, *gunē* ஆகிய சொற்களை முறையே "ஆண்", "பெண்" என்று மொழிபெயர்ப்பது சரியே; "கணவன்", "மனைவி" என்று அல்ல.

அதிகாரம் 8-ன் சுருக்கம்: கனவீனப்படுத்தும் தலைமுடி: 1 கொரிந்தியர் 11

1. 1 கொரிந்தியர் 11:3-ல் பவுலின் இறையியல் நோக்கம் மூலமே என்பதையும், சபை ஆராதனைக் கூட்டத்தில் தீர்க்கதரிசனம் உரைப்பவர்களின் அல்லது சத்தமாக ஜெபிப்பவர்களின் சிகை அலங்காரங்களைப் பற்றியே அவர் பேசுகிறார் என்பதையும் நாம் ஏற்றுக்கொண்டவுடனே, அவர் தொடர்ச்சியான, தர்க்கரீதியான, ஒத்திசைவான வாதத்தை வளர்த்தெடுக்கிறார் என்பதைக் காண்கிறோம். மூலம், சிகை அலங்காரங்கள் என்ற பொருளில் செய்யப்படும் விளக்கம் பவுல் எழுதுவதை அடிப்படையில் சரியாகப் பிடித்துக்கொள்கிறது என்பதற்குக்

குறைந்தது பத்துக் குறிப்புகள் உள்ளன. மூலம் என்ற பொருளில் செய்யப்படும் விளக்கத்திற்கு எதிரான ஆட்சேபணைகள் நம்பவைப்பவையாக இல்லை.

2. பவுலுக்கு அக்கறை தலைமுடியைப் பற்றியது அல்ல; கொரிந்தியரின் சிகை அலங்காரங்கள் தெரிவிக்கும் கனவீனமான செய்தியைப் பற்றியது. ஆதியாகமத்தில் போதிக்கப்பட்டுள்ளபடி, ஆண்களையும் பெண்களையும் குறித்த தேவனுடைய நோக்கங்களை அவர்களுடைய நடத்தை கனப்படுத்த வேண்டும்; கனவீனமாகவும் அந்த நோக்கங்களுக்கு எதிராகவும் தோன்றக் கூடாது. இந்தச் சூழலில் முக்கியமானது: உண்மையுள்ள, ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற, ஆண்-பெண் திருமணமும் இந்த நோக்கங்களில் அடங்கும். கிறிஸ்துவுக்குள் உள்ள மீட்பையும் பவுல் வலியுறுத்துகிறார்: சிருஷ்டிப்பில் ஆணும் பெண்ணும் தங்கள் பாலினத்தால் வேறுபடுத்தப்பட்டிருந்தாலும், மீட்பில் கர்த்தருக்குள் அவர்கள் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆண்களும் பெண்களும் ஒருவரையொருவர் சார்ந்திருக்கிறார்கள்; ஒவ்வொருவரும் மற்றவருடைய பங்களிப்புகள் தேவைப்படுகிறவர்கள். ஜெபமும் தீர்க்கதரிசனமும், சிருஷ்டிப்புக்கும் மீட்புக்கும் மூலமாகிய தேவனைக் கனப்படுத்தும் விதத்தில், ஆண்களாலும் பெண்களாலும் செய்யப்பட வேண்டும்.
3. இந்தப் பகுதியில் பெண்ணின் மேல் ஆணுக்குள்ள அதிகாரத்தைப் பற்றிப் பவுல் எதுவும் சொல்லவில்லை. சபையில் சில தலைமைப் பொறுப்புகளும் போதிக்கும் பொறுப்புகளும் ஆண்களுக்கு மட்டுமே ஒதுக்கப்பட்டவை என்பதைப் பற்றியும் அவர் எதுவும் சொல்லவில்லை. பெண்ணின் மேல் ஆணுக்கு அதிகாரம் உண்டு என்ற கருத்துகளையும், பெண்களின் ஊழியத்தின் மேல் கட்டுப்பாடுகள் உண்டு என்ற கருத்துகளையும் ஆதரிக்க விரும்பினால், அதை வேறு வேதப்பகுதிகளைச் சுட்டிக்காட்டியே செய்ய வேண்டும்.

அதிகாரம் 9-ன் சுருக்கம்: மௌனமாயிருக்கும் பெண்களா? 1 கொரிந்தியர் 14

1. 34-35 வசனங்கள் 33-ஆம் வசனத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்ட ஒரு அலகாக அமைகின்றன. சில நவீன மொழிபெயர்ப்புகளில் செய்யப்படுவதுபோல, 33-ஆம் வசனத்தை இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரித்து, ஒரு பகுதியை 34-ஆம் வசனத்தோடு இணைக்கக் கூடாது.
2. இந்த இரண்டு வசனங்களின் உள்ளடக்கம் சுற்றியுள்ள சூழலுக்குக் கூர்மையாக முரண்படுகிறது. இந்த முரண்பாடு விளக்கக் கேள்விகளை

எழுப்புகிறது; அவற்றுக்குத் திருப்திகரமான தீர்வு இதுவரை கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை.

3. பெண்கள் மௌனமாயிருக்க வேண்டும் என்பது கர்த்தராகிய இயேசுவின் ஒரு கட்டளையால் விதிக்கப்பட்டது என்று பவுல் சொல்வதாகத் தெரிகிறது. இது இன்னொரு புதிர்.
4. இந்த விளக்கப் புதிர்களுக்குத் திருப்திகரமான தீர்வு இல்லாததால், இந்த வசனங்களைப் பற்றி நாம் என்ன நினைக்க வேண்டும் என்று நம்மால் சொல்ல முடியாது. குறிப்பாக, அடையாளம் காண முடியாத ஒரு பழைய ஏற்பாட்டு வேதப்பகுதியின் மேலும் (வச. 34) கலாச்சாரக் காரணங்களின் மேலும் (வச. 35) அமைந்த, பெண்கள் பேசுவதன் மேலான ஒரு கட்டுப்பாடு, வேறு காலங்களிலும் கலாச்சாரங்களிலும் உள்ள சபைகளுக்குப் பொருந்த வேண்டுமா இல்லையா என்பதை நம்மால் மதிப்பிட முடியாது.

அதிகாரம் 10-ன் சுருக்கம்: மௌனம் பின்னர் சேர்க்கப்பட்டதா? 1 கொரிந்தியர் 14

1. பரிசுத்த வேதாகமம் முதலில் கொடுக்கப்பட்ட வடிவில் தேவனுடைய வெளிப்பாடு என்ற விசுவாசம், சபை துல்லியமான பிரதிகளைப் பயன்படுத்துவதையும், நகலெடுப்பதில் ஏற்பட்ட பிழைகளையோ உண்மையற்ற மாற்றங்களையோ கட்டுப்படுத்துபவையாகக் கருதாமல் இருப்பதையும் இயன்றவரை உறுதிசெய்யும் கடமையைக் கிறிஸ்தவ அறிஞர்கள் மேல் சுமத்துகிறது.
2. நம்முடைய இன்றைய வேதாகமங்களில் 1 கொரிந்தியர் 14:34-35 என அச்சிடப்பட்டுள்ள வசனம் பெரும்பாலும் உண்மையானது அல்ல. தற்போது கிடைக்கும் சான்றுகள் அனைத்துக்குமான சிறந்த விளக்கம் இதுவே: பவுல் அல்லாத வேறொருவர் 34-35 வசனங்களை ஆரம்பகால ஓரக்குறிப்பாக (விளக்கக் குறிப்பாக) அல்லது விளக்கவுரையாக ஓரத்தில் எழுதினார். நகலெடுப்பவர்கள் இந்த ஓரக்குறிப்பை மூல நிருபத்தின் ஒரு பகுதி என்று தவறாக எண்ணி அதை முதன்மை வசனப்பகுதிக்குள் சேர்த்துக்கொண்டார்கள்; ஆனால் அதை எந்த இடத்தில் சேர்க்க வேண்டும் என்பதில் அவர்களுக்கு நிச்சயம் இருக்கவில்லை. அவர்கள் அதை இரண்டு வெவ்வேறு இடங்களில் சேர்த்தார்கள் (சிலர் வச. 33-க்குப் பின், மற்றவர்கள் வச. 40-க்குப் பின்).
3. இந்த விளக்கம் கிடைக்கும் எல்லாச் சான்றுகளுக்கும் — வெளிச் சான்றுகளுக்கும் உள் சான்றுகளுக்கும் — நியாயம் செய்கிறது. நம்பத்தக்க எந்தச் சான்றுக்கும் அது முரண்படவில்லை. கையெழுத்துப் பிரதிகளில்

காணப்படும் தொடர்புடைய எல்லா அம்சங்களும் உட்பட, இந்த வசனங்களோடு தொடர்புடைய ஒவ்வொரு வரலாற்றுப் பிரச்சினையையும் விளக்கப் பிரச்சினையையும் அது தீர்க்கிறது. வேறு எந்த விளக்கமும் இந்த அளவுகோல்களை நிறைவேற்றுவதில்லை.

அதிகாரம் 11-ன் சுருக்கம்: போதித்தலும் 1 தீமோத்தேயு 2-ம்: சிரமங்கள்

- 1 தீமோத்தேயு நிருபத்திலுள்ள பவுலின் அறிவுரைகளின் நோக்கம், தவறான போதனையையும் தேவபக்தியின்மையையும் எதிர்த்துப் போராடுவதும், கிறிஸ்துவுக்குள் சரியான போதனையையும் தேவபக்தியையும் வளர்ப்பதுமே.
- 1 தீமோத்தேயு 2:11-15-ல் பவுல் பெண்கள் மேல் விதிக்கும் கட்டுப்பாட்டின் அர்த்தம் குறித்து ஒரு விவாதம் நடக்கிறது. எல்லா விளக்கவுரையாளர்களும் எதிர்கொள்ள வேண்டிய மிகப் பெரிய சிரமங்களில் இவை அடங்கும்: (a) எபேசுவினிருந்த நிலைமைகள் பற்றிய நம்முடைய தகவல்களின் குறைபாடு, (b) 12-ஆம் வசனத்திலுள்ள அரிய வினைச்சொல்லான *authentēō*-வின் அர்த்தம் பற்றிய நிச்சயமின்மை, (c) தீர்மானகரமான பகுதியில் பவுலின் சுருக்கமான எழுத்து நடை.
- பவுலின் கட்டுப்பாட்டின் அர்த்தம் பற்றிய விவாதம், முழுமையான, உலகளாவிய ஒரு விளக்கத்திற்கும் நிபந்தனைக்குட்பட்ட, வரையறுக்கப்பட்ட ஒரு விளக்கத்திற்கும் இடையிலான போட்டி அல்ல. பெண்கள் போதிப்பதைப் பவுல் ஆமோதிப்பதோடு இசைவாக இருக்கும்படி, அவருடைய நோக்கம் ஏதோ ஒரு விதத்தில் வரையறுக்கப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும் என்பதை இரு தரப்பினரும் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். அவர் கருதிய வரையறையின் தன்மையே சர்ச்சைக்குரியது.
- 12-ஆம் வசனத்திலுள்ள பவுலின் கட்டுப்பாடு, எபேசுவில் இருந்த ஒரு குறிப்பிட்ட தற்காலிகப் பிரச்சினையைச் சரிசெய்வதற்கு மட்டுமே என்று சமத்துவவாதிகள் முன்மொழிந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் எபேசுவில் உண்மையில் நடந்தவை பற்றிக் கிடைக்கும் சான்றுகளுக்கும், பவுல் எழுதுவதன் விவரங்களுக்கும் ஒருசேரப் பொருந்தும் வகையில் பவுல் எதைக் கருதுகிறார் என்பதற்கு ஒரு விளக்கத்தைக் கண்டுபிடிப்பது அவர்களுக்குக் கடினமாக இருந்திருக்கிறது. சமத்துவ விளக்கங்கள் பதில் சொல்லச் சிரமப்படும் நான்கு கடினமான கேள்விகளை நான் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறேன்.

5. சபையில் அதிகாரபூர்வமான போதனையை யார் வழங்குகிறார்கள் என்பதே 12-ஆம் வசனத்தில் பவுலின் அக்கறை என்று நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் வாதிடுகிறார்கள். ஆனால் இதோடு கடுமையான சிரமங்கள் இணைந்துள்ளன. அவற்றில் பின்வருபவை அடங்கும்:

- “நான் அனுமதிக்கிறதில்லை” / “இப்போது நான் அனுமதிக்கிறதில்லை” என்பது, எல்லாக் காலங்களிலும் எல்லா இடங்களிலும் உள்ள எல்லாப் பொது சபைக் கூட்டங்களுக்கும் பொருந்தும் நிரந்தர விதியை ஏற்படுத்துவதற்கு வினோதமான சொல்லாட்சியாக இருக்கும். பவுலின் கட்டுப்பாடு அவருடைய பொறுப்பின் கீழிருந்த குறிப்பிட்ட நபர்களுக்கே பொருந்துகிறது. நிரந்தர விதியை ஏற்படுத்த இந்தச் சொல்லாட்சி வேதாகமத்தில் வேறு எங்கும் பயன்படுத்தப்படவில்லை. 13-ஆம் வசனத்தைப் பவுல் ஒரு சிருஷ்டிப்புக் கொள்கையைச் சுட்டிக்காட்டுவதாகப் புரிந்துகொண்டால் மட்டுமே பொதுவாகச் செல்லுபடியாகும் ஒரு கொள்கையை அதிலிருந்து பெற முடியும்.
- உள்ளூர் சபையின் தலைமைத்துவம் ஆண்களுக்கு மட்டுமே ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்று பவுல் எங்கும் தெளிவாகச் சொல்லவில்லை. 12-ஆம் வசனத்தில் ஆண்களின் தலைமை அதிகாரத்தைக் காத்துக்கொள்ளப் பவுல் விரும்பியிருந்தால், பெண்கள் ஆண்களிடம் தீர்க்கதரிசனம் உரைப்பதையும் அவர் தடைசெய்திருக்க வேண்டும்; ஆனால் 1 கொரிந்தியர் நிருபத்தில் அவர் அதை அனுமதித்திருக்கிறார்.
- மற்றக் கிறிஸ்தவப் போதனைப் பணிகளிலிருந்து வேறுபட்டதும், ஒரு குறிப்பிட்ட ஆண்கள் குழுவுக்கு ஒதுக்கப்பட்டதுமான அதிகாரபூர்வ போதனை என்ற ஒரு தனிப் பணியைப் பரிசுத்த வேதாகமம் வெளிப்படையாக அங்கீகரிப்பதில்லை.
- சபைக்குப் பொருந்தும், அதிகாரமுள்ள ஆண் தலைமைத்துவம் என்ற சிருஷ்டிப்புக் கொள்கையை ஆதியாகமம் 2 போதிக்கிறது என்று பவுல் உண்மையிலேயே கருதினால் (நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் சொல்வதுபோல), அந்தக் கொள்கை முழு வாழ்க்கைக்கும் பொருந்த வேண்டும். ஆனால் அதை இவ்வளவு பரந்த அளவில் பொருத்தத் தயங்குவதன் மூலம் நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் தாங்களே அதற்கு முரண்படுகிறார்கள். பவுல் ஏன் ஆதியாகமத்தை ஆதாரமாகக் கொள்கிறார் என்பதற்கு அவர்களுடைய ஆய்வு ஒத்திசைவான விளக்கம் எதையும் தருவதில்லை.

6. விவாதம் ஒரு முட்டுச்சந்தில் சிக்கியுள்ளது. ஒரு புதிய தொடக்கம் தேவை. 1 தீமோத்தேயு 2-ல் பவுல் பொது சபைக் கூட்டங்களில் நடந்துகொள்ளும் முறைக்காகவே சிறப்பாக அறிவுரைகளைக் கொடுக்கிறார் என்று இரு

தரப்பிலுமுள்ள பெரும்பாலான விளக்கவுரையாளர்கள் அனுமானித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இது பவுல் எழுதுவதன் விவரங்களுக்குப் பொருந்தவில்லை. முட்டுச்சந்திலிருந்து வெளியே வர, அதிகாரம் 2 பொது சபைக் கூட்டத்தை நோக்கியதாக இல்லை என்பதை முதலாவதாக உணர வேண்டும்.

அதிகாரம் 12-ன் சுருக்கம்: போதித்தலும் 1 தீமோத்தேயு 2-ம்: சூழலிலிருந்து கிடைக்கும் திறவுகோல்கள்

1. இலக்கியச் சூழலிலும் வரலாற்றுச் சூழலிலும் முழுமையாக நங்கூரமிடப்பட்ட 2:9-15-ன் விளக்கத்திற்கு நான்கு திறவுகோல்கள் வழி திறக்கின்றன. முதலாவது, இந்த வசனங்களை உண்மையிலேயே 1:1-2:8-ன் சூழலில் வாசிக்கிறோம் என்பதை உறுதிசெய்வது. இரண்டாவது, 1 தீமோத்தேயு நிருபத்தில் பெண்களைப் பற்றிய இரண்டு நீண்ட பகுதிகளையும் ஒன்றாகச் சேர்த்துப் பார்ப்பது. வரலாற்றுச் சூழலைப் பற்றி 5:3-16-லிருந்து எதை அறியலாம் என்று பார்க்கும்போது, நிருபத்தின் முதல் வாசகரான தீமோத்தேயுவின் நிலையில் நம்மை இன்னும் அதிகமாக வைத்துப் பார்க்கிறோம். இது 2:9-15-ஐப் பற்றிய நம்முடைய புரிதலுக்குக் கணிசமாக உதவுகிறது. மூன்றாவது திறவுகோல், *authentēō*-வின் அர்த்தத்தை முதலில் தற்காலிகமாகச் சூழலிலிருந்து கண்டறிந்து, பின்னர் சாத்தியமான அர்த்தங்களின் வீச்சோடு அதைச் சரிபார்ப்பது. நான்காவது திறவுகோல், 15-ஆம் வசனத்தில் பவுல் நிறுத்தி வைக்கும் வழிகாட்டிப் பலகைகளைக் கவனிப்பது.
2. எபேசு சபையின் வரலாற்றுப் பின்னணி பற்றிய தகவல்கள், மந்திரக் கலைகளும் சோதிடமும் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட ஒரு சூழலை வெளிப்படுத்துகின்றன. பவுல் தம் நிருபத்தில் மந்திரத்தையும் சோதிடக் கருத்துகளையும் மறைமுகமாகக் குறிப்பிடுகிறார். எபேசுவில் பரவிக் கொண்டிருந்த தவறான போதனையில் சூனியமும் சோதிடமும் அடங்கியிருந்தன. இந்தச் செல்வாக்குகளை எதிர்த்து நிற்பது, தீமையின் காணக்கூடாத வல்லமைகளுக்கு எதிரான ஆவிக்குரிய போராட்டம்.
3. 11-12 வசனங்களில் பவுலின் அக்கறை செல்வச் செழிப்புள்ள சில பெண்களைப் பற்றியது; அவர்களுடைய தேவபக்தியற்ற நடத்தையே 9-10 வசனங்களில் அவர் கூர்மையாக எச்சரிக்கக் காரணமாகிறது. அவர்கள் சோம்பலாயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அடக்கமில்லாமலும் வீண் ஆடம்பரத்தோடும் உடுத்திக்கொள்கிறார்கள். அவர்கள் வீடு வீடாகச் சுற்றித் திரிகிறார்கள்; ஒவ்வொருத்தியும் தன் பாலியல் இச்சைகளைத் திருப்திப்படுத்தும் ஒரு ஆணைத் தேடுகிறாள்; அவர்கள் தவறான

போதனையைப் பரப்புகிறார்கள். இதற்குப் பதிலாக, இந்தப் பெண்கள் தேவனுக்கு முழுமையாகக் கீழ்ப்படிந்து, நற்கிரியைகளைச் செய்யக் கற்றுக்கொண்டு, அமைதியான, தேவபயமுள்ள வாழ்க்கை வாழ வேண்டும். இந்தப் பெண்கள் தீமையின் செல்வாக்கின் கீழ் இருக்கிறார்கள். சபையில் இன்னும் மீதமிருக்கும் தவறான போதகிகள் இவர்களே என்றும், தீமோத்தேயு இவர்களைக் கையாள வேண்டும் என்றும் தெரிகிறது. அவன் அவர்களைக் கடிந்துகொண்டு, புதுப்பிக்கப்பட்ட வாழ்க்கையையும் மாற்றப்பட்ட குணத்தையும் அவர்கள் நிரூபிக்கும் முன், அவர்களில் ஒருவரும் சபையில் மூப்பர் அல்லது உதவிக்காரி பதவியை ஏற்காதபடி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அதிகாரம் 13-ன் சுருக்கம்: போதித்தலும் 1 தீமோத்தேயு 2-ம்: பவுலின் வாதம்

1. மூன்றாவது திறவுகோலைப் பயன்படுத்தினால், 1 தீமோத்தேயு 2:9-12-ன் சூழலில் **authentēō** என்பது “மேற்கொள்ளுதல்” (ஆட்கொண்டு அடக்குதல்) என்று பொருள்படுவதாகத் தெரிகிறது. பவுல் சொல்ல வருவது இதுதான்: “விலையுயர்ந்த, ஒழுங்கற்ற உடையணிந்து, நாணமும் தன்னடக்கமும் இல்லாத ஒரு தவறான போதகி ஒரு ஆணுக்குப் போதித்து அவனை மேற்கொள்வதை நான் அனுமதிக்கிறதில்லை: அவள் அமைதியாகவும் பயபக்தியாகவும் இருந்து, தேவனுக்கு முழுமையாகக் கீழ்ப்படிந்து, சத்தியத்திற்கு ஏற்ப நடந்துகொள்ளக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.”
2. 13-14 வசனங்களில் பவுல் ஏன் ஆதியாகமத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார் என்பதை இந்த விளக்கம் எளிதாக விளக்குகிறது. வேதாகமம் விவரிக்கும் முதல் ஆவிக்குரிய போராட்டத்தை நினைவுகூர்வதன் மூலம் பவுல் 11-12 வசனங்களிலுள்ள தம் கூற்றை வலியுறுத்துகிறார்: அங்கே ஒரு பெண் சாத்தானால் வஞ்சிக்கப்பட்டு, தடைசெய்யப்பட்ட அறிவை ஏற்றுக்கொண்டாள்; அவள் ஒரு ஆணுக்குத் தவறாகப் போதித்து அவனை மேற்கொண்டாள் — கொடிய விளைவுகளோடு.
3. இந்த அரிய சொல் சோதிட மரபில் அதே அர்த்தத்தில் பயன்படுத்தப்படுவதால் பவுல் அதைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்; அந்த மரபு, செல்வந்தப் பெண்கள் பரப்பிய தவறான போதனையின் ஒரு பகுதி. அது சூனியத்தோடும், மீட்புக்கு நேர் எதிரான மரணத்தோடும் தொடர்புபடுத்தப்படுகிறது.
4. இந்த விளக்க வழி, பாரம்பரியமாகக் கடினமான வசனமாகக் கருதப்படும் 15-ஆம் வசனத்தின் அர்த்தத்தை வெளிச்சமாக்குகிறது. அர்தெமி

வழிபாட்டின் நம்பிக்கைகளையும் ஓரக்கண்ணால் பார்த்தபடி, மேசியாவின் பிறப்பினால் உண்டாகும் மீட்பைப் பற்றி அது பேசுகிறது.

5. நான்காவது திறவுகோலைப் பயன்படுத்தினால், 15-ஆம் வசனத்தில் பவுல் இரண்டு வழிகாட்டிப் பலகைகளை நிறுத்தி வைக்கிறார் என்று காண்கிறோம். 11-12 வசனங்களிலுள்ள "பெண்ணை" (வச. 15-ல் "அவள் ... இரட்சிக்கப்படுவாள்") 9-10 வசனங்களிலுள்ள "பெண்களோடு" (வச. 15-ல் "அவர்கள் ... நிலைகொண்டிருந்தால்") தாம் ஒன்றாகக் கருதுகிறார் என்று அவர் வாசகருக்குக் காட்டுகிறார். 11-12 வசனங்களிலுள்ள பவுலின் அறிவுரை 9-10 வசனங்களின் பெண்களைக் குறிக்கும்படியே நோக்கப்பட்டது என்பதை இது உறுதிப்படுத்துகிறது. மேலும், 2:15 (teknogonia) மற்றும் 5:14 (teknogoneō) இடையே கவனத்தைக் கவரும் மொழி சார்ந்த, கருப்பொருள் சார்ந்த தொடர்பை ஏற்படுத்த அவர் வழக்கத்திற்கு மாறான சொற்களைப் பயன்படுத்துகிறார். அதிகாரம் 2-ல் பெண்களைப் பற்றி அவர் சொல்வதை அதிகாரம் 5-ல் பெண்களைப் பற்றி அவர் சொல்வதோடு சேர்த்து வாசித்தால், வாசகர்கள் சூழலை இன்னும் நன்றாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும் என்பதை இது மேலும் உறுதிப்படுத்துகிறது.
6. மேலே தரப்பட்ட விளக்கம், அதிகாரம் 1-ல் தொடங்கி நிரூபம் முழுவதும் ஓடும் பவுலின் தொடர்ச்சியான, ஒத்திசைவான சிந்தனை ஓட்டத்தோடு பொருந்துகிறது. அதிகாரம் 2 எப்படி அதிகாரம் 3-க்கு இட்டுச்செல்கிறது என்பதை அது காட்டுகிறது. மேலும், மேலே அதிகாரம் 11-ல் நான் சுட்டிக்காட்டிய, 2:12 பற்றிய நான்கு கடினமான கேள்விகளுக்கும் அது பதில் தருகிறது.
7. 1 தீமோத்தேயு 2 என்ற பகுதி, சபையில் பெண்கள் போதிப்பதற்குப் பொதுவான தடையையோ, சபையில் பெண்கள் அதிகாரம் செலுத்துவதற்குப் பொதுவான தடையையோ நியாயப்படுத்துவதில்லை.

அதிகாரம் 14-ன் சுருக்கம்: சபைத் தலைவிகளாகப் பெண்களா? ஒரு வேதாகமக் கண்ணோட்டம்

1. ஆண்கள் மட்டுமே சபையை வழிநடத்தலாம் என்ற விதியை 1 கொரிந்தியர் 14:34-35-ஐக் கொண்டோ 1 தீமோத்தேயு 2:11-15-ஐக் கொண்டோ நியாயப்படுத்த முடியாது.
2. இயேசு பன்னிரண்டு யூத ஆண்களை அப்போஸ்தலர்களாகத் தெரிந்தெடுத்தது, உள்ளூர் சபையை வழிநடத்துவதற்கு எந்தத் தகுதிகள் பொருந்தும் என்பதைத் தீர்மானிப்பதில்லை.

3. பழைய ஏற்பாட்டில் போதனை பெரும்பாலும் — ஆனால் முழுவதுமாக அல்ல — ஆசாரியர்களிடம் இருந்தது. ஆசாரியப் பணி இயேசுவால் நிறைவேற்றப்பட்டது; கிறிஸ்துவுக்குள் எல்லா விசுவாசிகளும் “ஆசாரியர்கள்”. ஆசாரியத்துவத்தைத் தலைமைத்துவத்தோடோ போதிக்கும் பணியோடோ சமப்படுத்த விரும்பினால், தலைமைப் பணிகளும் போதிக்கும் பணிகளும் இப்போது பாலின் வேறுபாடின்றி தேவனுடைய ஜனங்கள் அனைவருக்கும் சாத்தியமான அளவில் திறந்திருக்கின்றன.
4. 4, 5, 7, 8 அதிகாரங்களில் “தலையாயிருத்தல்” பற்றிய கருத்துகளை ஆராய்ந்தோம். எபேசியர் 5, ஆதியாகமம் 1-3, 1 கொரிந்தியர் 11 ஆகியவை பெண்களின் ஊழியத்தின் மேலான கட்டுப்பாடுகளை ஆதரிப்பதில்லை.
5. சபையை வழிநடத்துவதும் சபையில் போதிப்பதும் ஒன்றோடொன்று மேற்பொருந்தலாம்; ஆனால் அவை வெவ்வேறு பணிகள். பெண்கள் போதிப்பதற்கான தடை, பெண்கள் மூப்பர்களாகக் கூடாது என்பதை நிரூபிக்காது. மாறாக, பெண்கள் போதிக்கலாம் என்ற அனுமதி, அவர்கள் மூப்பர்களாகலாம் என்பதை நிரூபிப்பதில்லை.
6. ஆரம்பகாலச் சபையில் பெண்கள் முக்கியமான பொறுப்புகளை வகித்தார்கள். அவர்கள் தீர்மானகரமாகப் பங்காற்றினார்கள்; வெளியாட்களும் அவர்களை அப்படியே கண்டார்கள். ஆனால் உள்ளூர் சபைகளில் பெண்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்ட தலைமைப் பதவிகளில் நியமிக்கப்பட்டார்களா என்பதை இது விவரமாகச் சொல்வதில்லை.
7. பெண்களின் பணிகளையும் பங்குகளையும் பற்றிய புதிய ஏற்பாட்டுச் சான்றுகளை மிகைப்படுத்தவோ குறைத்து மதிப்பிடவோ கூடாது என்பதில் கவனமாயிருக்க வேண்டும். உதாரணமாக, பெபேயாள் ஒரு சபையில் தலைமைப் பொறுப்பு வகித்தாள் என்பதை நிரூபிக்க முடியாது; மறுபுறம், யூனியா ஒரு முக்கியமான மிஷனரி அப்போஸ்தலியாக இருந்தாள் என்று மிகுந்த நிச்சயத்தோடு சொல்லலாம்.
8. நடைமுறை நிச்சயத்தோடு மூப்பர்கள் என்று அடையாளம் காணக்கூடிய, பெயர் குறிப்பிடப்பட்ட பெண்களைப் புதிய ஏற்பாட்டில் நாம் காண்பதில்லை. ஆனால் சிறப்பு நிகழ்வுகளைத் (பேதுரு, யோவான்) தவிர, ஆண்களுக்கும் இதுவே பொருந்தும். நம்முடைய தேடலை நிகழ்தகவுகளுக்கு விரிவுபடுத்தினால், ஆண்களையும் பெண்களையும் அடையாளம் காண முடியும் — பெண்கள் மூப்பர் பதவி வகிப்பதற்குத் தெளிவான தடை இருந்திருந்தால் தவிர.

9. புதிய ஏற்பாட்டுக் காலச் சிந்தனையும் வாழ்க்கையும் சார்ந்த வரலாற்று, கலாச்சாரச் சூழலில், ஆண்கள் மட்டுமே மூப்பர்களாக இருக்க முடியும் என்று பொதுவாக அனுமானிக்கப்பட்டிருக்காது. பெண்கள் ஒருபோதும் சபைத் தலைமைத்துவத்தில் பங்குபெறவோ மூப்பர்களாகச் சேவை செய்யவோ கூடாது என்று அப்போஸ்தலர்கள் கருதியிருந்தால், எதிர்காலத்திற்காகச் சபைக்கு வழிகாட்டும்படி அவர்கள் அதைத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்க வேண்டும். ஆனால் மூப்பர்களைப் பற்றியோ தலைவர்களைப் பற்றியோ பேசும் பகுதிகளில் — உதாரணமாக அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் 14:23; 1 பேதுரு 5:1-5; எபிரெயர் 13:17 — மூப்பர் பதவியையோ தலைமைத்துவத்தையோ ஆண்களுக்கு மட்டுப்படுத்தும் கூற்றுகள் எதுவும் இல்லை.

அதிகாரம் 15-ன் சுருக்கம்: மூப்பர்களாகப் பெண்களா? 1

தீமோத்தேயு 3

1. மூப்பர்களை நியமிப்பது பற்றிய மிக விரிவான அறிவுரைகள், மூப்பர் பதவிக்கான தகுதிகளைப் பற்றிப் பவுல் தரும் பட்டியல்களில் காணப்படுகின்றன (1 தீமோத்தேயு 3:1-7; தீத்து 1:5-9). பெரும்பாலான ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகள் ஏற்படுத்தும் எண்ணத்திற்கு மாறாக, கிரேக்க மூலத்தில் இந்தப் பட்டியல்கள் பெண்களைத் தெளிவாக விலக்குவதில்லை. பெயர்பெற்ற நிரப்புக் கோட்பாட்டு அறிஞர்கள் இதை ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். புதிய ஏற்பாடு “மூப்பர்கள்” என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தும் அர்த்தத்தில், பெண்கள் அதற்கான தகுதிகளை நிறைவேற்ற முடியும் என்பதற்கு இந்தப் பகுதிகள் (குறிப்பாக 1 தீமோத்தேயு 3) நேர்மறையான குறிப்புகளைக் கொண்டிருக்கின்றன.
2. 1 தீமோத்தேயு 3:2-லும் தீத்து 1:6-லும் பவுல் பயன்படுத்தும் “ஒரே மனைவியையுடைய புருஷன்” என்ற மரபுத்தொடர், கிறிஸ்தவப் பாலியல் ஒழுக்கத்திற்கு உண்மையாயிருப்பதையே நோக்குகிறது; அது “ஒரே கணவனையுடைய மனைவி” என்பதையும் உள்ளடக்கும்படி பொதுவான அர்த்தத்தில் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும்.
3. மூப்பர்கள் அல்லது போதகர்களின் தீர்மானகரமான பணி, மந்தையைக் காப்பவர்களாக இருப்பது. இதிலிருந்து ஆண்கள் மட்டுமே மூப்பர்களாகவோ போதகர்களாகவோ இருக்க வேண்டும் என்று பின்தொடராது. “ஒரே மனைவியையுடைய புருஷன்” என்பதைப் பொதுவான அர்த்தத்தில் புரிந்துகொண்டால், 1 தீமோத்தேயு 3:1-7-ல் பவுல் பட்டியலிடும் பதினேழு தகுதிகளும், ஆண்களிடமும் பெண்களிடமும்

காணப்படும் பண்புகளும் நடத்தைகளுமே. தீத்து 1:5-9-லுள்ள அதற்கு ஒத்த பட்டியலிலும் இதே அம்சம் காணப்படுகிறது.

4. சுருக்கமாக: பெண்கள் சபையின் மூப்பர்களாவதற்குப் பொதுவான தடையை வேதாகமம் ஆதரிப்பதில்லை. உள்ளூர் சபையில் பெண்கள் வேறு எந்தப் பொறுப்பையும் வகிப்பதற்கும் தடை இல்லை. ஆண்களும் பெண்களும் ஒருவரையொருவர் நிறைவுசெய்வது, தலைமைத்துவத்தில் ஆண்களும் பெண்களும் இருப்பது நன்மையானது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.
5. 11 முதல் 15 வரையிலான அதிகாரங்களில், பெண்கள் போதிப்பதற்கும் பெண்கள் மூப்பர் பதவி வகிப்பதற்கும் 1 தீமோத்தேயு 2-3 என்ன அர்த்தம் கொண்டிருக்கிறது என்பதை விளக்கியிருக்கிறேன். இந்த விளக்கம், புதிய ஏற்பாட்டில் கிடைக்கும் சான்றுகளையும், வரலாற்று, கலாச்சாரச் சூழல் பற்றிய தகவல்களையும் கருத்தில் கொள்கிறது; ஆதாரமற்ற ஊகங்கள் இல்லாமல் செல்லும் ஒரு எளிமை அதற்கு உண்டு; நம்முடைய ஆய்வின் நேரடிக் கவனத்திற்கு வெளியே உள்ள மற்றப் பகுதிகளின் மேலும் அது வெளிச்சம் வீசுகிறது. இந்த மூன்று அம்சங்களும் அதை நம்புவதற்குக் காரணம் தருகின்றன.

அதிகாரம் 16-ன் சுருக்கம்: கணக்குப் பார்த்தல், ஒருவருக்கொருவர் நெருங்கி வருதல்

1. 2 முதல் 15 வரையிலான அதிகாரங்களில் பெறப்பட்ட முடிவுகள், படிநிலை சாராத, பகுதியளவு நிரப்புத்தன்மை கொண்ட திருமணப் பார்வையை ஆதரிக்கின்றன; அதே நேரத்தில், பெண்கள் சபைகளில் போதிப்பதற்கோ வழிநடத்துவதற்கோ உள்ள எந்தப் பொதுவான தடையையும் அவை நிராகரிக்கின்றன.
2. கீழ்ப்படிதல் என்ற கருத்து, தாழ்மையும் சமத்துவமும் என்ற கிறிஸ்தவ முரண்புதிரின் சூழலில் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். தேவனுடைய ஜனங்களைச் சேர்ந்த அனைவரும் அவருடைய பரிபூரணமான கிருபைக்குச் சம உரிமையுள்ள சுதந்தரர்கள். இயேசு கிறிஸ்துவின் முன்மாதிரியின் காரணமாக, தாழ்மை கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையின் மையத்தில் நிற்கிறது.
3. விசுவாசிகளின் நடத்தையைச் சிருஷ்டிப்பு எந்த அளவுக்கு, புதிய சிருஷ்டிப்பு எந்த அளவுக்கு வழிநடத்த வேண்டும் என்பது பற்றிய முன்னுமானங்களை நம்முடைய முடிவுகள் சார்ந்திருக்கவில்லை. ஆனால் சிருஷ்டிப்பும் (பின்னணியாக) புதிய சிருஷ்டிப்பும் (முன்னணியாக)

ஒன்றின் மேல் ஒன்று படிந்திருக்கும் தற்போதைய நிலைமைக்கு அவை நன்றாகப் பொருந்துகின்றன.

4. கணவர்கள் தங்கள் மனைவிகளை ஆளுவதற்குப் பதிலாக அவர்களுக்குச் சேவை செய்ய அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பெண்களைச் சபைத் தலைமைத்துவத்திற்கு அழைப்பது பரிசுத்த வேதாகமத்திற்கு முரணானது அல்ல. இந்த அழைப்புகள் பாலினங்களைப் பற்றிய குழப்பத்திற்கு வழிவகுக்கும் என்று அஞ்சுவதற்குக் காரணம் இல்லை.
5. சில விளக்கங்கள் குறைபடுகின்றன; ஏனெனில் விளக்கமளிப்பவர் வேதவாக்கியங்களிடமிருந்து மிகக் குறைவாகவே எதிர்பார்த்தார். வசனங்களைத் துல்லியமாக ஆராய்வது, வேதாகம ஆசிரியர்களைப் புதிதாக மதிக்க வழிநடத்த வேண்டும் — தேவனுடைய மகிமைக்காக.
6. சபைகளும், சபை ஐக்கியங்களும், பிற கூட்டமைப்புகளும் தங்களை சுவிசேஷகர்கள் (எவாஞ்சலிக்கல்) என்று உரிமை கோரும்போது, ஒற்றுமையைப் பற்றிப் புதிய ஏற்பாடு சொல்வதற்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டிய கடமையை அவை அதன் மூலம் ஏற்றுக்கொள்கின்றன.
7. தற்போது, முகாம் மனப்பான்மையால் வடிவமைக்கப்பட்ட இந்த விவாதத்தின் இரு தரப்பிலும் பலவீனங்கள் உள்ளன. விளக்கம் சார்ந்த கருத்து வேறுபாடுகள், ஒற்றுமையைக் கண்டடைய இன்னும் உழைப்பைக் கோருகின்றன.
8. நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் கீழ்த்தரமான நோக்கங்களால் இயக்கப்படுகிறார்கள் என்ற சமத்துவவாதிகளின் குற்றச்சாட்டுகள் கைவிடப்பட வேண்டும்.
9. நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் இந்த விவாதம் பற்றிய தங்கள் புரிதலை மறுசீரமைக்க வேண்டும். திருமணம் பற்றிய அல்லது பெண்களின் ஊழியம் பற்றிய சமத்துவக் கருத்துகள் இறையியல் தாராளவாதத்திற்கு வழிநடத்துவதில்லை. வேதாகமத்தின் அதிகாரத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் விசுவாசிகள் மத்தியில், தீர்மானகரமான கேள்விகள் வேதவாக்கியங்களுக்குக் கீழ்ப்படிதல் பற்றிய கேள்விகள் அல்ல; மரபுவழி முறைகளைக் கொண்டு தீர்க்க வேண்டிய விளக்கக் கேள்விகளே. நிரப்புக் கோட்பாட்டு விளக்கங்களுக்கு எதிரான சுவிசேஷகர்களின் மறுப்பு வேதவாக்கியங்களின் அதிகாரத்தையோ சுவிசேஷத்தின் சத்தியத்தையோ ஆபத்துக்குள்ளாக்குகிறது என்று நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்கள் சொல்வதை நிறுத்த வேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டது.
10. தம்மைப் பின்பற்றப்போகிறவர்களின் ஒற்றுமைக்காக இயேசு ஜெபிக்கிறார் (யோவான் 17:11, 20-23); பிதா தம்மை அனுப்பினார் என்பதை

உலகம் அறிந்துகொள்ளும்படியே. கிறிஸ்துவை மையமாகக் கொண்ட உலகப் பார்வையில் இது மிக முக்கியமான இலக்கு. ஒற்றுமையைக் காத்துக்கொள்ள எல்லா முயற்சியும் செய்ய வேண்டும் என்ற அப்போஸ்தல அறிவுரை, பரஸ்பர மரியாதையின் அடிப்படையில் ஒரு புதிய உரையாடலைக் கோருகிறது. பெண்களின் தலைமைத்துவம் அல்லது ஊழியம் குறித்து எதிரெதிர் நிலைப்பாடுகளை எடுத்தவர்கள், இது சுவிசேஷத்தின் மையக் கேள்வி அல்ல என்பதை உணர வேண்டும்; அவர்கள் வேதாகம வாதங்களை மீண்டும் ஆராய வேண்டும்; உறுதியான விளக்க முறைகளை மட்டுமே பயன்படுத்துவதில் கவனமாயிருக்க வேண்டும்; எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, சம்பந்தப்பட்ட பகுதிகளின் சூழலுக்கும் சிந்தனை ஓட்டத்திற்கும் அதிக கவனமும் அதிக முக்கியத்துவமும் கொடுக்க வேண்டும். இதற்கிடையில், கர்த்தர் நம்மெல்லாரையும் ஏற்றுக்கொண்டதுபோல, நாமும் ஒருவரையொருவர் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் (ரோமர் 15:7).